

GERMINABIT

CIRCULAR DE LA UNIO ESCOLANIA DE MONTSERRAT

Amunt la Unió

EL diumenge dia 10 de juliol poguérem tots constatar la marxa ascendent de la Unió; ascendent en quantitat i en qualitat: ascendent en l'estructura i en la funció; ascendent en l'organisme de la Unió i en el seu esperit; especialment visible era la vitalitat de la seva joventut, que amb la seva presència i activitat imprimia un sentit afirmatiu a les possibilitats de la Unió, madurant el fruit i fent bullir la saba que prompte ha de rebrotar en activa campanya cap a l'exterior, amb el màxim benefici d'influència a què ens obliga el nostre caràcter de "tornaveus de Montserrat".

I estem ben lluny de mostrar una satisfacció — que seria pueril amagar — pel que hem aconseguit en l'Aplec; si l'expresso en aquestes ratlles es tan sols perquè a tots ens serveixi d'estímul en la continuïtat del camí i en el compliment de la nostra obligada responsabilitat. Que tinguin fe els escèptics, que s'animin els pusillànimes i que es multipliquin en la seva flama els qui ja actualment estan abrandats del foc sagrat de la Unió. I si les coses marxen bé, encara poden marxar millor, car l'esperit de superació ens esperona a aconseguir ideals infinits amb tota l'ambició visionària que requereix la grandiositat dels problemes que angonen el món actual. Amb aquest esperit amplíssim d'adaptació a les necessitats actuals s'han obert les portes de la Unió a socis adherits que vulguin col·laborar en aquesta ambició — la col·laboració dels quals hem d'agrair i ha d'alegrarnos —; però els primers obligats a donar exemple som nosaltres, els pròpiament antics escolans. Cal,

LLIÇONS DE L'APLEC

Pujàrem a Montserrat el dia 10 de juliol, com era previst. La Muntanya Santa ens esperava acollidora com sempre. I pujàrem a Montserrat amb l'esperit que havia de guiar-nos en l'ascensió. Fou per això que assolírem el fruit que esperàvem de l'Aplec. En els cants, en les converses i en les emocions viscudes durant la Diada era l'esperit de l'autèntica Unió el que sobreeixia, informant tots els actes de la Festa i els cors dels Antics Escolans assistents.

Cal fer ressaltar, per la seva importància, l'assistència a tots els actes, començant per la celebració de la Missa Matinal, del Rnd. Pare Adeodat M.ª Marcet, antic escolà i primer Prefecte de la UNIO. La presència del P. Adeodat als actes de l'Aplec significava que l'esperit de continuïtat vol ésser la característica de la vida de la nostra entitat. Perquè cal que per més temps que passi i a desgrat dels canvis que s'esdevinguin en la Directiva, Prefectes o Consiliaris, es mantinguin unes mateixes directrius; les que mogueren els creadors de la UNIO. I això ens ho assegura el que remarcà el P. Gassó: Que els qui han estat Prefectes no deixen d'ésser-ho, en nomenar-se un nou Prefecte que ocupa el lloc de contacte immediat amb els antics escolans.

Una altra lliçó ens donà l'Aplec que s'alçà al pas de possibles temors: la dels Adherits. Que ningú no temi que ells puguin esdevenir elements dissolvents de l'esperit de continuïtat de la Unió; perquè la Unió té avui prou vitalitat, com va demostrar el dia de l'Aplec, per a absorbir i assimilar els que vinguin, amb esperit montserratí, a engruixir les nostres files.

Tothom pogué comprovar la joia i entusiasme amb què fou viscut l'Aplec. Ara bé, cal que aquesta joia i entusiasme perdurin en el nostre esperit per a treballar per la UNIO, amb fermesa, amb tenacitat, amb esforç constant, si cal, però sempre amb joia. Perquè tenim la seguretat que tota la nostra labor quotidiana és a honor de la nostra Mare, la Verge de Montserrat, a la qual saluden diàriament els Escolans anomenant-la precisament: *Causa nostrae laetitiae*.

MN. JOSEP M.^o FORNELLS

doncs, que cadascú ocupi el seu lloc en aquesta nova etapa de la Unió, aportant-hi l'esforç i el sacrifici, si cal, que ben aviat es transformarà en joia en comprovar els resultats obtinguts, que, n'estic convençut, seran esplendorosos i ubèrrims.

A tots invito i faig extensiva la meua sol·licitud que acudiu a portar el vostre gra

de sorra; us guardem el vostre lloc, veniu a ocupar-lo. Que el 10 de juliol marca una fita i senyala un camí del qual no podem desertar. Confio en cada un de vosaltres; perquè si la Unió va amunt, encara l'hem d'airecar molt més enlaire. I això es feina de tots.

DIDAC PARELLADA

APLEC DEL 10 DE JULIOL

L'APLEC D'ESTIU A MONTSERRAT

Per JOSEP M.^a DE MULLER

El diumenge dia 10 del proppassat juliol tingué lloc la primera reunió d'enguany de la Unió d'Escolans. Fou a Montserrat. A la vetlla pujaren la Santa Muntanya una bona colla d'antics escolans: un grup que no tenint-ne prou d'estar-hi les hores de ritual, volgué perllongar l'estada als peus de la Moreneta fent-hi cap el dissabte. Tot just arribats, es féu notar aviat la seva presència: com un sol home assistiren al Rosari Montserratí, desgranant, amb l'escolania, les denes del psalteri Marià.

Cal remarcar com a nota curiosa, el pas-seig nocturn dels Escoltes de la Unió, capitanejats per l'incansable senyor Amor. Recordant els temps de la nostra estada a l'Escolania, bo i caminant per corriols tan coneguts i davant la majestat de les crestes montserratinas, els cors dels antics escolans s'abrandaren, i sense necessitat de batutes ni diapasons, organitzaren un magne concert de salutació a la Verge Bruna. Quin marc més bonic per a la seva execució...! Les afraus dels Degotalls feien de tornaveu a les melodies dels antics cantaires de Montserrat, i les punxes fantasmagòriques d'aquell formidable bloc de flautats retrunyien ellà més amunt per fer-ne presentalla a la nostra Madona.

A punta de dia del diumenge arribaren els altres assistents a l'Aplec. Junt amb els que ja hi érem del vespre abans, vam assistir al primer acte oficial: la missa de l'Escolania. Ni de lluny podíem esperar que sortís tan bé. Era vertaderament emocionant veure els antics escolans cantant juntament amb els d'ara, com si tota la vida haguessin cantat plegats. Sense necessitat d'assaigs previs, com a gest espontani que surt del cor perquè va també al cor, a l'hora de psalmejar a la Moreneta, només falta haver estat escolà de Montserrat per a posar-se d'acord i tornar a ésser un cantor de la Verge. Aquesta harmonia en els cants fou segellada amb l'òscul de pau que a l'Agnus Dei ens trametérem els uns als altres com a símbol d'unitat d'ideals i de constància d'afectes i com una abraçada de germanor a totes les generacions d'escolans.

Al migdia, els antics escolans es congregaren al redós del Rnd. P. Abat Escarré per llurar-li el diploma d'Escolà Honorari que

tan merescut té per l'afecte que sempre ha tingut a la Unió. Li'n féu ofrena, amb paraules eloqüents, el secretari, Jaume Melendres. El P. Abat agraí, vivament emocionat, l'ofrena que li fèiem, bo i encoratjant-nos a conservar l'esperit montserratí de patges de la «Moreneta de la Serra».

En sortint de la recepció del P. Abat, ens reunírem en assemblea per escoltar les directrius del P. Ireneu, i finalment, el Pare Adeodat Marcet, fundador de la Unió, ens llegí extractes d'una conferència que nosaltres qualifiquem de «paternal i benedictina».

Ben a prop de cent érem els antics escolans que ens reunírem, a l'hora del dinar, en el Restaurant de la Plaça. L'alegria i el bon humor foren la característica de l'àgape. No hi faltaren, com és natural, els discursos d'alguns dels comensals. Un representant dels Escoltes interessà tots els presents pels afers dels joves de la Unió. Tot seguit el Sr. Amor posà de relleu l'emo-ció i agraïment dels adherits a la Unió per haver-se'ls permès de gaudir, junt amb els antics escolans, les íntimes i inesborrables satisfaccions de la jornada.

Tot just havia acabat de parlar el senyor Amor quan van arribar els PP. Adeodat Marcet, Gassó i Ireneu. Dempeus tributàrem una sorollosa ovació als PP.^{ss} Benedic-tins que venien a honorar amb llur presència el nostre àpat de germanor. Un cop asseguts, em tocà a mi, com a vice-president

de la Unió, de dir alguna cosa allusiva a l'acte. Prenent peu del fet d'haver hagut de parar, al matí, a l'hora de l'assemblea, el nostre germanívol canvi d'impressions, per causa del sorollós tritlleig de les campanes del Monestir, vaig lligar aquest fet amb la desbordant eufòria dels nostres cors que realment repicaven de joia per tan faust esdeveniment de la Unió. Els PP. Gassó, Marcet i Segarra ens exhortaren a seguir amb fidelitat i constància les instruccions rebudes ahir, en el sant cenobi benedictí.

També ens parlà el jove J. Porta, el qual, després de mencionar la brillantesa dels actes i de fer ressaltar la presència dels RR. PP. Adeodat M.ª Marcet i Josep M.ª Gassó, el primer com a fundador de la Unió i el segon com a reorganitzador, al quel regra-cià la labor empresa de 1939 ençà, demanà un fort aplaudiment per als esmentats mon-jos.

A les quatre de la tarda va començar el concert que vam oferir al P. Abat, monjos i escolania. A la presidència hi havia un bis-be letó, hoste del Monestir, el P. Abat Au-reli i l'Abat de Manila, P. Gusi. Ens plau de fer constar els noms dels artistes que ens proporcionaren una estona tan agracable: Bocquet (violí), Segú (oboè), Trotta (violon-cel) i Camins (piano), els quals interpreta-ren inspiradíssimes composicions de Buxte-hude, Haendel, Couperin i Bach. Totes aquestes composicions foren elogiosament comentades pel competent auditori.

I així acabà aquesta Diada tan amara-da de pietat, germanor i alegria sota la mirada maternal de la Verge de Montserrat.

Els escoltes a l'Aplec

Per primera vegada hem vist en un acte de la UNIO els «nostres» Minyons. Ja de lluny destacaven vigorosament llur uniforme que porta colors montserra-tins i records d'Escolania i llur aspecte de joves plens de salut avesats a la vida a l'aire lliure i al sol de les muntanyes.

Moralment també van esforçar-se a estar a l'alçada que els correspon. Orga-nitzaren un viu foc de campament, encara que un xic curt, i altres serveis. J. Diaz digué al final del banquet paraules justes: «No volem ésser inferiors a ningú».

La joventut de la UNIO té ja el seu grup escolta, un estol ardit entusiasta i de feina efectiva. D'ara endavant en tot acte muntanyenc o social d'importància veurem lluir els fouldards grocs i el kaki-blau dels nostres minyons, perquè la indumentaria dels escoltes no és sols per a usar-la als camps, sinó senzill i elegant uniforme que representa l'ideal escolta, nodrit de serveis i disciplines, joies i germanor, i per tant, apte a mostrar-lo i animar tot acte social.

Endavant, minyons! Feu-vos grans i que en una altra ocasió us puguem veure
TOT EL DIA!

F I L M D E L ' A P L E C

A les 8 del matí, assistírem a la solemne Missa Matinal dels Escolans, celebrada pel Rnd. P. Adeodat M.ª Marcet, assistit pels Rndms. Dr. Tarrés i Mn. Fornells. L'Escola Coral de la U.E.M., dirigida pel P. Ireneu M.ª Segarra, prengué part en el cant dialogat de la Missa, i conjuntament amb els Escolans, cantà durant l'Ofertori l'«Ave Maria» de Victòria. Acabada la Missa, acte d'ofertament a la Verge en el seu cambril, en el qual acte cantàrem la Salve i Virolai; el Dr. Tarrés, amb belles paraules, ens recordà els nostres temps d'escolania i la joia que representava retrobar-nos col·lectivament als peus de la Moreneta en nombre tan crescut. A les 10.30 assistírem a la Missa Conventual en lloc preferent del temple. Finalitzada la Missa, tingué lloc la visita col·lectiva al Rndm. P. Abat. El senyor Pomés, amb quatre senzilles i boniques paraules, va donar gràcies al Rndm. P. Abat, per haver permès als antics escolans de prendre part conjuntament en els cants de l'Escolania. Seguidament el Secretari de la Unió, senyor Melendres, en nom de la Junta i membres de l'Entitat, saludà el Rndm. P. Abat i donà gràcies pels seus favors i li féu constar que l'antiga Junta, en l'última reunió reglamentària presidida pel Sr. Vallhonrat, havia pres l'acord de nomenar-lo Soci i President honorari de l'Entitat tant per la seva alta jerarquia com en agraïment als seus esforços i interès envers la Unió. A tal efecte el Sr. Vallhonrat li lliurà un pergamí on consta el nomenament i una insígnia d'Escolà de Montserrat.

El Rndm. P. Abat, molt complagut, acceptà aquest ofertament i en donà les gràcies; digué que els Escolans són una de les branques de la família montserratina que recorda més i encomana en lloc preferent en la seva Missa de cada dia. Féu constar que li agradaria que l'Escola Coral estigués pròximament en disposició de poder donar algun concert. Ens animà a perseverar en les nostres iniciatives i a propagar com a bons cristians el que significa Montserrat, en la nostra família i en la societat, procurant per una labor social que tanta falta fa al món.

El President, Dr. Parellada, tancà l'acte donant les gràcies per tot, manifestant que procuraria dintre dels nostres mitjans continuar la labor de la Unió i fer sorgir l'Escola Coral amb tot l'esplendor possible.

El Rndm. P. Abat ens presentà al Rndm. P. Abat Gusi, recent vingut de Filipines, amb el qual poguérem canviar impressions de la seva estada en aquelles illes i recordar els nostres temps d'escolania.

A la 1 del migdia tingué lloc la reunió extraordinària, presidida pels Rnds. P. Adeodat i Ireneu. Obrí la sessió el Rnd. Pare Ireneu amb unes paraules de salutació i donant les gràcies per la nostra assistència. Féu un resum de les nostres activitats, principalment de l'interès que tenia per l'Escola Coral, i pregà que féssim el possible per assistir als assaigs setmanals dels dijous en el Casal i miréssim de complir el màxim amb les nostres obligacions. Senyalà als socis que viuen a Barcelona, que es farà el possible per organitzar les comarques a fi que tothom estigui ben assabentat de les nostres activitats per mitjà de GERMENABIT i es procurarà donar un caire més de germanor.

El P. Adeodat, en qualitat de primer Prefecte de l'Entitat, digué quatre sentides paraules i llegí un escrit molt apropiat a l'acte que estàvem celebrant, el qual escrit ha estat llegit als nostres escolans en ocasió de la fundació de la Unió d'Escolans. Féu constar les obligacions de la Mare envers els fills i les dels fills envers la Mare, Mare que per nosaltres no podria ésser altra que la Verge Bruna, ja que ella ens estima com a veritables fills i patges.

El President, Dr. Parellada, oferí a diversos socis que prenguessin la paraula i expliquessin llurs iniciatives. En Leopold Masó, anuncià que pròximament farien una acampada a Can Martorell, en la qual podien prendre part els socis que volguessin, i a tal fi suplicava l'ajut de tots els que estiguin en disposició de fer-ho.

A les 2 ens traslladàrem a l'Hotel, on la Comunitat Benedictina ens obsequià amb un àpat. Durent el dinar es canviaren discursos, recordant principalment les belles paraules del nostre Vice-president senyor de Muller i les del senyor Amor, que en nom dels adherits pronuncià el jove J. Diaz.

Al final de les postres ens feren mercè de la seva presència els antics Prefectes, RR. PP. Adeodat i Josep M.ª Gassó, junt amb el Prefecte actual P. Ireneu Segarra, tots els quals ens adreçaren la paraula, recordant els esforços i vicissituds de la Unió a través dels temps i des de la seva fundació, fent vots perquè de mica en mica vagi prenent més increment en benefici de nosaltres i del nom de Montserrat.

A la tarda, a les 4, ofrenàrem als reverendíssims PP. Abats, senyor Bisbe de Llibau (Letònia) i Rnda. Comunitat, un concert amb un selecte programa de música antiga, brillantment interpretat.

El dia 10 de juliol serà un dia recordat per tots nosaltres amb goig, perquè ens féu revivre els anys de la nostra infantesa passats als peus de Madona Bruna.

PERE M.ª FLORES

La Missa cantada del dia de l'Aplec

pel Rnd. P. Romuald M.ª Diaz

Diuen que una vegada van preguntar a Pius X què havien de fer els fidels durant la Missa. El gran Papa els digué per tota resposta: — «Canteu la Missa!»

Per primera vegada, després de molt de temps, els antics Escolans vàreu cantar la Missa Matinal en l'Aplec del dia 10 passat.

Fou un cant on tothom posà el cor, si abans ja hi havíeu posat la intel·ligència, l'esforç i el bon gust. Per això resultà tan bell. Per això tant els qui cantàreu, com els qui oïrem el vostre cant en tinguérem goig i en servarem un record indeleble.

Vàreu cantar la Missa amb una plenitud no massa oïda, i així us apropàreu a l'acció del sacerdot; així exercíreu una mena de ministeri. En cantar col·lectivament s'estimulava el vostre entusiasme, i els vostres cors tots compenetrats s'aixecaven cap a les regions superiors. El vostre cant feia ressaltar les magnificències i la sublimitat que ja de si mateix porta el Misteri de l'Altar.

Bé l'havíeu cantat de vegades el *Germens* i tots els textos de la vostra Missa Matinal. Però ara els enteníeu més; com mai no els havíeu entès. En totes les coses sempre hi ha més del que hi entenem; però si això es diu de les coses d'ací baix, molt més es pot aplicar a les coses de Déu, les quals, gustades una vegada i una altra, sempre se'ns donen sota una nova llum, per a un nou ensenyament nostre...

I així, tot cantant els textos de l'Església amb música la més eclesiàstica, pregustàreu aquell goig sense mesura que un dia esperem fruir tot cantant.

Diem, amb raó, que la fe que nosaltres professem és un gran do. No ho és menys saber entendre l'expressió d'aquesta fe, que és la lloança, i la lloança cantada Benaurats vosaltres! Car ho diu la paraula inspirada de Déu: *Benaurat el poble que entén la lloança; ell caminarà a la llum de la faç de Déu!*

CRONICA DEL MONESTIR

JUNY

Día 29.—Se celebren solemnement, com de costum, la festa de Sant Pere i Sant Pau. El Rndm. Pare Abat oficia de Pontifical i predica l'homilia. — Arriba al Monestir, per a passar-hi uns dies, el P. Damasus Winzen, de Mari-Laach.

JULIOL

- » 2.—Retornen de Roma, on han cursat estudis, el Pare Gabriel M.ª Brasó i el junior Dom A. Agustí M. Vila. — Id. de Lovaina, els Pares Llorenç M. Ferrer i Garsias M. Colombar.
- » 5.—El Rndm. Pare Abat, amb el Pare David Pujol i Benet M. Martinez, retornen de València, on anaren el dia 1.
- » 9.—Avui és el Pare Remigi Aixelà, un dels primers impulsors de la restauració gregoriana a Montserrat, qui esdevé el centre de la joia i la reverència de tots, en la festa dels seus cinquanta anys de Sacerdocí. — Concert a càrrec del Quartet de corda Barcelona, el qual interpretà obres de Haydn, Beethoven i Civil.
- » 10.—Diada montserratina dels ex-escolans.
- » 11.—Solemnitat de Sant Benet, celebrada amb l'esplendor de costum. En el concert de la tarda, a càrrec del Cor i orquestra del Monestir, sota la direcció del Pare David Pujol, s'interpretà una part de «Les estacions» de Haydn i la cantata «Perpètua flama» de Bach.
- » 12.—Deixa el Monestir el Rndm. Pare Abat Gusi, el qual ha de sortir cap a Roma el dia 16.
- » 17.—Arriba el Prior del Monestir de Santa Maria de Montserrat de Manila.
- » 18.—Amb motiu de la Diada montserratina de les Escolanies, s'aplegaren al Monestir uns 150 petits cantaires. Al migdia els seus mestres directors es reuniren en assemblea per tractar els problemes característics de les institucions. A la tarda hi ha concert de Música Sacra a la Basílica i tot seguit s'organitza la simpàtica processó per les places, en la qual s'interpreten

els «Càntics per als romeus de Montserrat».

- Día 19.—El Rndm. P. Abat, juntament amb el Sr. Bisbe de Libau (Letònia), el secretari d'aquest i el Pare Adalbert surten cap als monestirs d'El Pueyo i Valvanera.
- » 21.—El Rnd. Pare Prior presideix les alegries dels escolans a Can Martorell.
- » 23.—Arriba al Monestir el Sr. Arquebisbe de Tarragona. — Retornen el Rndm. Pare Abat, amb el Bisbe de Libau, el Secretari i el Pare Adalbert. Se'ls ha afegit el Pare Reinald Bozzo, que es troba a Valvanera dirigint les obres de reconstrucció.
- » 25.—Sant Jaume. Després de fer la seva entrada solemne a la Basílica, celebra de Pontifical el Sr. Arquebisbe de Tarragona. — A la tarda és obsequiat pel Cor i Orquestra del Monestir amb la interpretació d'una part — La Primavera — de «Les estacions» de Haydn. En l'absència del Pare David Pujol, féu la seva estrena com a director el Pare Ireneu M. Segarra, que és justament molt aplaudit.
- » 27.—El Pare Reinald Bozzo celebra els seus vint-i-cinc anys d'ordenació sacerdotal. — Fan la seva entrada al noviciat dos postulants coristes, als quals s'imposen els noms d'Angel i Frutuós.
- » 28.—El Cor Montserratí, format pels treballadors del Monestir, dona una audició de peces a la Comunitat i Escolania.
- » 29.—Arriba de Roma el Rndm. P. Abat Gusi.

LA MÚSICA A MONTSERRAT

MES DE JULIOL

- Día 2.—Visitació: «Magnificat», de Victòria.
- Dom. IV de Pent.—En l'ofertori, «Tu es Petrus», de Palestrina.
- Día 9.—Concert del Quartet Barcelona.
- » 10.—Concert de Música Antiga.
- Dom. V de Pent.—A l'ofertori, «Duo Seraphim», de Victòria.
- Solemnitat de Sant Benet.
- Vigília: Salve Montserratina i Himne del P. Anselm Ferrer.
- Día 11.—Festivitat de Sant Benet. — Missa d'Antoni Català; a l'ofertori «Domine prevenisti», de Palestrina.
- Concert: Bach i Haydn.
- Salve de Pau Casals, i Himne del P. Anselm Ferrer.
- Dom. VI de Pent.—A l'ofertori, «Ego sum», de Palestrina.
- Día 18.—Diada de les Escolanies. Concert de la tarda.
- Dom. VII de Pent.—A l'ofertori, «Sicut ceruus», de Palestrina.
- Día 25.—Festivitat de Sant Jaume. Credo de la Missa «Brevis», de Palestrina; a l'ofertori, «Gaudet in caelis», de Victòria.
- A la tarda, concert amb interpretació de Haydn.
- » 27.—25.e aniversari de l'ordenació del P. Reinald Bozzo. A l'ofertori, «O quam gloriosum», de Victòria.
- Durant quinze dies, el P. Gregori Estrada donà conferències de cant gregorià a un grup de seminaristes de Madrid.

EL CONCERT DE L'APLEC

Aquest any, amb motiu de l'Aplec d'estiu, la nostra entitat ha donat una nova prova de l'interès amb què emprèn totes les seves coses i el bon gust a escollir-les; cap aquest elogi a tota la festa, si bé ens referim aquí més concretament a l'últim dels actes celebrats: el concert subtitulat de música antiga. Integrat per elements del més alt prestigi musical barceloní, ens fou presentat un conjunt de càmera que posà la seva vàlua de manifest, com també l'autèntica qualitat de les obres que constituïen el programa. Cal anomenar els intèrprets, prou coneguts, els quals ens donaren excellent versió de les obres: Eduard Bocquet, violí;

Domènec Segú, oboè; Josep Trotta, violoncel, i Joan Gibert Camins, piano. D'aquest últim cal remarcar la seva autoritat en música antiga, car ha saborejat de prop les interpretacions de l'admirable Wanda Landowska.

Obres dels gran mestres Bach, Haendel, Couperin i Buxtehude, totes d'extraordinària bellesa, no admeten crítica ni comentari.

Presidits pels Rndms. Abats P. Escarré i P. Gusi, la concurrència, composta de la Rndma. Comunitat, Escolania i antics escolans, es mostrà plenament satisfeta i reaccionà amb visible entusiasme.

J. PADRÓS I MONTORIOL

CRONICA DE L'ESCOLANIA

Dia 29 de juny. — Onomàstica del nostre P. Prefecte. Al matí, després de la missa matinal, el venerable ancià, en nom dels altres Escolans, dirigí unes breus paraules de felicitació al nostre benivolgut Pare, el qual ens contestà amb paraules plenes del més gran agraïment i ens obsequià amb llibres i altres regals. A la tarda li vàrem dedicar un petit concert, interpretant entre altres «El Timbaler del Bruch», i seguidament hi hagué repartició de premis de fi de curs.

Dia 11 de juliol. — Des del dia anterior arribaven antics escolans. A la matinal vàrem cantar tots plegats, escolans i els nostres germans de fora; cantàrem «L'Ave Maria» de Victòria, a l'ofertori, que resultà molt bonica. A la tarda ens obsequiaren amb un concert de música de cambra que ens va agradar molt.

Dia 12 de juliol. — El Rndm. P. Abat féu la solemne clausura del curs.

Dia 18 de juliol. — Al matí, en el Cambril, foren confirmats cinc escolans. Ho féu el Sr. Bisbe de Libau (Letònia), que està refugiat a Montserrat. S'esqueia ésser la «Diada de les Escolanies»; a la tarda hi hagué concert a l'església, en el qual, a més de nosaltres, cantaren els escolans de Sallent, Berga i Sabadell.

Dia 25 de juliol. — L'Excm. senyor Arquebisbe de Tarragona celebrà un solemnis-sim Pontifical i a la tarda fou obsequiat amb un bonic concert orquestral.

UN ESCOLA

UNA OPINIÓ

Pregunta ara el cronista a un qualsevol del públic: Com va ésser rebut el Quartet en sol menor d'en Francesc Civil? Doncs — no és cap endevinalla —, per músics i no músics, és a dir, per tots, ovacionament. Era de justícia; i aquella música sabia fer-se-la. «Pertocant la forma i la tècnica, cap innovació», diu l'autor. Això m'estalvia de dir-ne res. I segueix ell: «La intensitat emotiva es fonamenta en un sentiment fraternal ferit profundament pels esdeveniments tràgics del juliol del 36. Es un poema elegíac a la memòria dels meus germans Miquel, Aleix i Lluís.»

No es tracta de música de programa, on la imatge sensorial guia la música; és, per contra, de la música dita pura, on l'emoció estètica es tradueix directament en so. L'argument, doncs, és només un fons, un simple pretext (dit respectuosament), com el tindria el rossinyol per a cantar en primavera. I és característic de l'autor, de cantar així. Un text o un pretext en l'home; i un cant, tot sol subsistent, en el músic. I en l'austeritat substancial del Quartet, ell s'hi sent a tot pler per a volar-hi amb la llibertat d'un ocell de poderoses ales.

Les nostres oïdes, que de fet ja no corren
(Segueix a la pàgina 8)

Notes biogràfiques d'antics escolans P. ANGEL RODAMILANS

(Continuació)

Les bones qualitats del P. Angel feren que abans i tot de la seva professió solemne el Rndm. P. Abat li confiés el càrrec de Prefecte de l'Escolania, que exercí del dia 11 de setembre de 1926 a l'11 de juliol de 1929. Tots els antics Escolans que han passat sota la seva direcció paternal el recorden amb veneració. La seva bondat, la seva pietat ingènua, el seu amor ardent a la Verge Santíssima que procurà infiltrar al cor dels seus petits súbdits són les característiques de la seva actuació a l'Escolania.

Després, reintegrat a la Comunitat, sempre observant, humil i ple d'amabilitat amb tothom, pogué dedicar-se més de ple a les seves activitats musicals; i com més avançava en virtut més espontànies li sortien les cançons, perquè el cantar, com diu Sant Agustí, és propi del qui estima. Ja de jove havia donat belles cançons, que gairebé tots els Escolans saben de memòria, d'haver-les cantades tantes vegades, Exp. «Rosa vera», «Cançó de la Primavera», reveladores d'una frescor d'esperit encisadora. Als seus anys madurs, el P. Angel es revelà com a compositor de talla, tot i mantenint sempre aquella juvenesa perenne que dóna el contacte amb les coses de Déu. La producció musical del P. Angel no és petita, i bé podrà omplir un bon volum dels Mestres de l'Escolania.

Arribaren els luctuosos esdeveniments de l'any 1936, i el P. Angel, ben a desgrat seu, com manifestà més d'un cop, hagué d'abandonar el Monestir com ho feren tots els altres monjos. Sortí de Montserrat el dia 24 de juliol a la tarda i es dirigí a Barcelona, on romangué amagat fins el dia 27 al matí a casa d'uns familiars d'un altre monjo. El dia 27, per tal de no ésser una càrrega per aquella bona família que l'hostatjava, com ell deia, decidí sortir de Barcelona i anar a Sabadell, on tenia una germana. Arribat a Sabadell i mentre estava buscant la casa de la seva germana al carrer Pérez Galdós, vers les onze del matí, fou detingut per un grup de milicians que es trobava per aquells indrets i que sospitaren, pel seu posat, que es tractava d'un sacerdot o d'un religiós. El P. Angel confessà ésser monjo de Montserrat, i, dòcilment, com es dedueix d'un testimoni ocular, es deixà conduir al Sindicat, on estigué una mitja hora. Què succeí al Sindicat no s'ha pogut esbrinar. D'allí sortí conduït pel grup de milicians que l'havia detingut i, segons declarà un d'ells, tenien l'intent d'anar-lo a afusellar a la paret de casa «Japó». Però abans d'arribar-hi, passat el pont de ferro de la «Riereta», junt al primer camí que es troba a mà dreta, els assassins decidiren desfer-se de llur víctima. El P. Angel demanà que el deixessin pregar uns moments amb aquestes paraules: «Deixeu-me pregar pels que queden». «Deixeu-lo pregar», digué un d'ells, però immediatament dispararen contra d'ell dos trets. Amb la pregària als llavis caigué ferit de mort. Un dels milicians, i tenim davant nostre la declaració firmada per un d'ells mateixos, el rematà amb el coltell. Un cop mort, bufetejant-lo, es mofaren d'ell de la manera més indigna. Després, el cadàver fou recollit per la Creu Roja i enterrat al Cementiri de Sabadell.

L'any 1939, previ reconeixement del cadàver per dos monjos de Montserrat, les despulles mortals del P. Angel foren traslladades a Montserrat, el dia 18 de setembre. El P. Angel, ens comunica un monjo que intimava molt amb ell, abans de la persecució li havia dit: «He demanat a la Mare de Déu que no hagi de sortir del Monestir». Nostre Senyor l'havia destinat al sacrifici, i no era el més gran haver de deixar el Monestir i els germans que tant estimava. La seva vida exemplar l'havia fet digne del martiri. Testimoni fidel, que havia vessat la seva sang per Crist, el dia 18 de setembre tornava a Montserrat portat en triomf damunt les espatlles dels seus germans.

El P. Angel és un màrtir, i tots els antics Escolans l'han de venerar com a tal, pregant a Déu Nostre Senyor que ens concedeixi la gràcia de veure'l un dia glorificat fins en aquest món.

Precisament ara s'estan aclarint els fets de 1936 i es recull tot allò que pugui ésser d'interès per tal de començar el procés de beatificació. Es prega, doncs, a tots els Escolans que hagin conegut el P. Angel, i d'una manera especial a aquells que l'hagin tingut com a Prefecte, que si recorden alguna cosa edificant o algun detall interessant de la seva vida a l'Escolania, vulguin comunicar-ho per escrit. Serà una aportació valiosa per al procés que va a iniciar-se. Beneïm el Senyor en els seus Angels i en els seus Sants! — TEODOR M.ª INGLÉS.

Normes generals per a la I Reunió dels Grups Comarcals i per als mateixos Grups

Primera. — Es nomenarà un Delegat interí de la Junta Directiva, en cada grup, per a una primera organització.

Segona. — El Delegat s'informarà i allistarà tots els Antics Escolans.

Tercera. — Es reuniran en una data determinada d'acord amb el P. Prefecte, que presidirà la Reunió, a la qual assistirà un membre de la Junta Directiva.

Quarta. — En aquesta reunió hom elegirà: 1) el Delegat, que representarà la Junta Directiva dintre el grup; 2) un o més Caps de Colla, segons el nombre de socis, que seran els ajudants directes dels Delegats; 3) cobrador de quotes; 4) delegats del Butlletí, que poden ésser els mateixos Caps de Colla. Hom indicarà el Sacerdot que pugui fer-les de Consiliari.

Les conclusions preses es presentaran a la Junta Directiva per tal que les aprovi.

1. El que ha d'ésser el Delegat de la Junta Directiva:

Representa la mateixa Junta Directiva; és l'organitzador directe del Grup.

Ha d'estar amb relació contínua amb el Grup Central de Barcelona. Ha d'assistir, sempre que li sigui possible, a les Reunions mensuals de Barcelona. Si no pot, que hi envii un representant seu. Organitzarà actes de conjunt: la Missa mensual, excursions, conferències, vetllades, etc. Serà també l'organitzador dels Aplecs a Montserrat i Barcelona.

Farà la propaganda, quan calgui, en els periòdics i emissores comarcals, per a les convocatòries d'exàmens d'ingrés a l'Escolania de Montserrat. Organitzarà també, segons les possibilitats, sessions montserratines per ràdio. Trametrà relació dels actes celebrats en el grup, a la Junta Directiva. Organitzarà com una cosa particular de la Unió, la propaganda dels nois per a Escolà.

2. El Cap de Colla ha d'ésser el braç dret del Delegat i el gran entusiasta de la Unió.

Repartirà el butlletí. Trametrà els comunicats del Delegat. Ha d'estar ben assabentat de les possibilitats dels socis. Ha d'ésser llur gran amic i el qui comuniqui l'entusiasme i faci viure l'amor de la Unió.

3. Els Antics Escolans del grup tindran el mateix esperit que el grup principal i el practican sempre que els sigui possible.

Tinguin, si poden, una missa el mes i resin la Visita Espiritual, cantin la Salve i Virolai. Assisteixin, els que puguin, a les Reunions mensuals de Barcelona. Creguin-se obligats, si no tenen un impediment que ho justifiqui, d'assistir a tots els Aplecs a Montserrat. Facin excursions conjuntament amb el grup Central, quan es presenti l'ocasió.

Formin part de l'Acció Catòlica de la parròquia i actuïn distingint-se en allò que els és propi: el cant i la litúrgia. Siguin tots cercadors de nois aspirants per a Escolà en les famílies més piadoses i montserratines. Ensenyin ells mateixos, si poden, el solfeig i el cant.

Poden fer també adeptes o socis adherits, amb la condició que sentin l'esperit i amor montserratí. Busquin també socis amics protectors.

4. Tindran un sacerdot que els farà de Consiliari, que seguirà les indicacions de Montserrat i de la Junta Directiva.

LA JUNTA DIRECTIVA

P. PREFECTE

IMPORTANT!

Nota del Secretariat de la UNIÓN

La Junta Directiva ha acordat que els socis residents a Barcelona, que són els que poden gaudir de tots els avantatges que pot oferir la Unió, tals com l'ús de la Casa de Montserrat, assistència als actes que s'organitzen, etc., paguin la quota mínima de 60 pessetes anuals, repartida en mesos, trimestres o semestres, a la comoditat de cada

un, en la qual estarà inclosa la subscripció a GERMINABIT.

Els de fora de Barcelona poden pagar també, si volen, la quota de 60 pessetes o bé continuar amb la de 30, però, en aquest cas, han d'afegir-hi 12 pessetes més per la subscripció del Butlletí, o siguin 42.

Aquests últims, paguin la quota que sigui, seria convenient que enviessin el seu import per gir postal a Jaume Melendres, P. de Gràcia, 8 i 10, sempre que no tinguessin un Delegat de la Directiva que tingués cura del cobrament, per evitar les despeses i molèsties que ocasionen les lletres de canvi.

ELS GRUPS COMARCALS

No seria just ni conforme amb l'esperit de la Unió si, tot preferint els altres, ens preocupàvem sols dels escolans de Barcelona, per raó d'ésser el grup més nombrós i per presentar millors condicions. La Unió s'estén per totes les contrades, regions i països on hi pugui haver un antic escolà. Allí on se'n trobi un, allí s'ha de veure ja el segell i l'esperit que anima la nostra família d'escolans, que és el d'una pietat eminentment litúrgica i mariana.

Fins ara ho havíem obtingut ben poc. Molts dels nostres germans escolans, allunyats materialment de Montserrat, potser en quedaven allunyats també espiritualment. Des de l'aparició de GERMINABIT, però, s'ha franquejat un camí que ens facilitarà la tasca que avui ens proposem de realitzar. Els dels Grups Comarcals ja no seran més aquells escolans desconeguts, dispersats per diferents indrets, isolats i incomunicats dels altres, sinó els fills d'una mateixa casa que es coneixeran i s'estimarán i a més formaran l'avançada de la Unió que portarà per tots els recons de la nostra terra l'esperit montserratí.

A aquest fi, la Junta Directiva ha cregut necessari organitzar en particular cada grup comarcal, segons les possibilitats de cada un d'ells, a fi de treure'n el màxim rendiment, tant de cada grup per separat com de tota la Unió.

Que tots els components dels grups es disposin, doncs, amb la més bona voluntat i esperit de germanor, a secundar les normes que rebran.

D'aquesta manera, cada antic escolà podria fer el pagament quan millor li semblés sempre, naturalment, durant l'any. Així ajudaria la nostra tasca!

Els que hagin pagat la quota a raó de 30 pessetes hauran de satisfer la diferència que els correspongui segons siguin de Barcelona o de fora (1).

La Junta espera que tots us fareu càrrec d'aquest petit augment i sabreu correspondre amb tot entusiasme.

(1) Els que encara no hagin pagat, ja saben a què atènyer-se.

Himne dels Antics Escolans de Montserrat

ENTRADA

SOM can- tors d'e- ter- na vi- da com els
cims de Mont- ser- rat pom de flors d'Es- co- la-
ni- a que la Ver- ge ha nu at: Som can-
tors d'a- mor sa- grat tor- na - veu de Montser- rat
ESTROFA
Mo- re- ne- taës nos- tra Ma- re que ens bres-
sa a tots ger- mans, re- cor- dant li can- tem
a- ra els a- mors dels Es- co- lans

Som cantors d'eterna vida
com els cims de Montserrat,
poms de flors d'escolania
que la Verge ha nuat.

Som cantors d'amor sagrat,
tornaveu de Montserrat.

Moreneta és nostra Mare
que ens bressà a tots germans,
recordant, li cantem ara
els amors dels escolans.

Som cantors...

Des d'infants tenim la glòria
del cantar dels escolans,
i com signe de victòria
neix un lliri en nostres mans.

Som cantors...

L'ideal de joia plena
ve de dalt de Montserrat,
nostra tendra i bella ofrena
de cantors d'eternitat.

Som cantors...

Primerenca flor que es bada
dins del món fred i gelat,
portarem flama daurada
de la llar de Montserrat.

Som cantors...

A Maria fem lloança,
cavallers de Montserrat,
amb la fe i l'esperança
llogarem nostra amistat.

Som cantors...

Quan arribi l'escomesa
mirarem vers els cims sants
en el pit daran fermesa
i en els llavis els bells cants.

Som cantors...

Som cantors d'eterna vida
com els cims de Montserrat,
poms de flors d'escolania
que la Verge ha nuat.

Som cantors d'amor sagrat,
tornaveu de Montserrat.

DOM AMBRÒS CARALT

UNIÓ ES GERMANOR

En aquesta secció, ja tradicional per la seva continuïtat, queda ben palesa també la veritat del títol que encapçala aquestes ratlles. En tota ocasió sorgeix el pare, el germà que ajuda els menuts i els joves. Registrem en primer lloc l'esplèndid donatiu rebut del senyor Jordi Freixa: 1.000 pessetes per al campament de Can Martorell i per facilitar la seva estada als escolans modestos. Admirem en el senyor Freixa els seus desprendiments continuats i magnífics que desvetllen profund agraïment en el nostre cor, però admirem també el seu fervent amor a Montserrat, la seva fidelitat a l'Escolania, el seu zel pel prestigi i elevació de la Unió.

Joves, estem en deute amb el nostre amic. Sabeu la millor manera de pagar-la? Doncs seguint les seves petjades: pensar i treballar per la Unió, perquè això podeu fer-ho, està al vostre abast i és el que més li agradarà.

Altres donatius han arribat també: senyor Amor, 6 kilos de queviures per al Campament, entre els quals hi ha 2.000 grams de dolços; senyor Pomés, 10 pessetes; senyor Argelich, oferiment de la seva finca d'estiu i productes de la terra, per acampar; un amic, 25 pessetes per a la colla Esquirols, aportades pel Rnd. M. Fornells i senyor Amor, bandera de Sant Jordi per a l'agrupament Escolta, com també diversos donatius dels senyors Massó, Oliveró i M. Solà. En un altre aspecte molt interessant, els adherits senyors Coll i Fulquet s'han cferit amb insistència a treballar per la Unió, l'un amb els joves excursionistes i l'altre per allò que la Directiva tngui a bé encarregar-li.

Aquesta es l'esplèndida collita de l'inoblidable Aplec. Joves, estigueu a l'alçada que us correspon. Els ulls són fets en vosel-tres. Sincerament gràcies a tots.

LA NOSTRA FAMÍLIA

Els germans de Muller els tenim altra volta entre nosaltres, després del seu servei a Milícies.

— Josep Garcia segueix malalt. Aneu-lo a veure. A més sentireu una campaneta que fa uns tocs distintes segons el que necessita. Sempre tan escolà.

— Vall Mundó i Claudi Curet han aprovat brillantment el seu Examen d'Estat. La nostra enhorabona.

Tindrem en el primer un advocat més per a defensar-nos i en el segon un químic per a tota mena de fórmules.

— Jaume Padrós, que fins ara feia el servei militar a Martinet de Cerdanya, el tornem a tenir entre nosaltres per haver estat destinat a Barcelona.

— Amb sentiment comuniquem la mort del nostre company d'Escolania, el senyor Josep Ballester Ventosa (13-IV-93 al 20-IX-99), l'òbit del qual ocorregué el passat dia 30 de juny. Tingueu-lo present en les vostres oracions, puix que al costat de la nostra Mare la Moreneta hi tenim un nou germà que pregarà per nosaltres.

(X)

UNA OPINIÓ A C T I V I T A T S

(Ve de la pàgina 5)

adalerades a la persecució dels qui, amb raó o sense (hi ha de tot), pretenen dir coses noves, i en forma nova, en reberen impressió de modernitat. En Civil, ben parapetat en una posició que sap i sent sòlida, no abandona fàcilment el cert per un incert; escolta allò que es diu; esguarda tot allò que es fa, i pren, eclècticament, tot el que li ve de gust; això sap fer-ho refinadament. Es, doncs, un músic d'avui, amb modalitats atàviques il·lustres.

I, per fi, un petit detall. Que bé el saben interpretar els quatre selectes instrumentistes! Li prengueren l'obra, la feren seva, i ens la donaren mestriolament. No cal dir que la rebérem amb gratitud. Els quatre fan un edifici musical magnífic que es fonamenta (capgirant el principi d'estàtica), en el violí-soprano; un Guarnerius que canta i toca elhora amb tècnica vocal i instrumental perfectes.

RND. P. A. PINELL

De la nostra família

Hem de notificar la mort de l'antic escolà en Pere Domènech Llonch, de Sabadell, que lliurà la seva ànima a Déu el proppassat dia 15 d'agost. Entrà a l'Escolania el dia 25 de novembre de 1885, i en sortí l'any 1891 ó 92; ingressà a la Unió l'any 1918. A. C. S.

NOTA DE LA REDACCIÓ

Tot col·laborador d'aquest portanyeu és pregat d'enviar els seus treballs, d'ésser possible, escrits a màquina i a dos espais. Mercès.

MÚSICA

El proppassat dia 29 d'agost, atenent a una demanda feta pel nostre incansable col·laborador A. Amor, com també a les indicacions fetes pel nostre P. Prefecte, i seguint una de les normes suggerides pel Rndm. P. Abat, d'ajut a les Parròquies humils, un grup de companys nostres varen assistir en el Santuari de Ntra. Sra. del Coll al cant de la Santa Missa, amb motiu de la festa del Santuari.

Les paraules plenes d'agraïment fetes pel Rnd. P. Rector ompliren el cor, no solament dels qui cantaren, sinó també del cor que batega en la nostra Unió, i pregà la perseverança en el nostre Apostolat.

Els assistents foren A. Amor, N. Solà, P. Pagés, J. Porta, E. Ferrer, com també algun dels simpatitzants de la nostra Obra.

Formació

Des de dimarts vinent, dia 11, tindrem setmanalment Cercles d'Estudi sobre temes de màxim interès, a les 8 del vespre.

Espera la vostra assistència activa

EL CONSILIARI

Concurs Fotogràfic

Amb motiu del campament a Can Martorell fou organitzat un concurs fotogràfic que en recollís les escenes de més importància.

S'han presentat cinc reportatges amb el corresponent lema, i dos més fora de concurs.

Previ examen per un jurat, foren qualificats pel següent ordre:

Primer. Lema: «Deus creavit... et terram».

Segon. Lema: «Gaudete».

Tercer. Lema: «Ombres».

I amb accèssits els titulats «Moments vius» i «Estiu».

Cal esmentar el presentat pel senyor Freixa, que ha merescut Menció Honorífica pel

seu bon gust artístic, tant en mèrit fotogràfic com en presentació.

En el pròxim número publicarem els noms dels guanyadors.

Esports

La secció d'esports està organitzant un campionat de Ping-Pong i un altre d'Escacs entre els membres de la nostra Unió.

Els qui desitgin pendre-hi part poden inscriure's al Casal, on els informaran degudament.

Esperem la vostra inscripció.

P E T I T C A R N E T

Comuniquem a tots els antics escolans la represa del cant de Vespres a la Capella del Casal, tots els dissabtes a les 7.30 de la tarda.

També s'han reprès els assaigs de l'Escola Coral, tots els dijous, de 7.30 a 9 del vespre.